

מסורת הש"ס

מוסף רש"י

לפריחה בבגדים. אם פרוח תפרח הארעה ותנחמנה כל הבגד: **אדם שפרחה בכולו טעור.** דכמיז (ויקרא יג) אם פרוח תפרח הארעה וגו' ופליגי רבנן עליה. והיכא דפרחה בבגד כולו והכינסו למקדש או הטנוע צו נכנס למקדש לרבנן חייב ובר' יוחנן פטור: **המעריך פסוק**

מן חדש. אמר על פסח מן חדש
 עברו עליו והסמכה לא תגלה לו ערך
 דגני ערכין חביב (ויקרא טו) ואם
 מן חדש וגו' ר"מ אומר נוסף דמיסו
 כמה שהוא נמכר בשוק דקסבר אין
 אדם מוציא דבריו לבעלה ויודע שאין
 ערך לפסח מן חדש וגמר ואמר
 אלא דמיסו ולרבנן פסח. ואם חל
 חזר ומשכנו לר"מ הוה הקדש ואין
 אשם מתקדשם על אלא אם כן ידע
 בדתנן (קדושין דף יב:) ובהקדש
 במזיד קדש בשגגה לא היה ולרבנן
 לא היה הקדש והרי הוא של בעלים
 לקדש בו האשם והאחר שקדש בו
 אינה מקדשת. ח"ל לר"מ הוה הקדש
 והנהיה ממנו מבוא אשם מעילות
 והרי אומר אשם קדש קדשים
 והאילונו בטומאת גופו חייב כרת
 ולרבנן לא היה הקדש והרי של בעלים
 הוא והנהיה ממנו לא מעל ואם הביא
 אשם מעילות חולין לעזרה הוא
 ואין חייבין עליו משום טומאה:
לכדק בעלים. ומועלין בהן: לכפשי
לכדק בעלים: כהם: שחל על קדשים
קדשים. דתנן (ערכין דף כח:) מתריס
 אדם את קדשיו אם נדר נתון דמיסם
 אדם נדבה ונתן את שותמם כפי חלק
 שיש לו בה וקדשם במסכת ערבי
 דפי' המקדשים: **לגורא.** מזג קטן
 שטווין בו וכו': ר' כהניס. דמפריש
 בפרק קמאם י' הניס כהניס בפרשה.
 אם נפדיה בפסח מעשרה בני אדם
 עדיין הקדש הוא ומועלין בה ולרבנן
 אין מועלין בה: **המקנא לאשמו.**
 המתרה באשמו אל תפתי עס אידי
 פלוגי: **ופשק על פי עד אחד.**
 שחז ואמר איני רציתיה שנתפסה
 אלא חלה התקנה נלקחת עליו ותמן
 (פסטה דף דה.) אלו לא שמוות ולא
 נישלות כדפנתן האומרת איני שמו
 והיכא לדיכא עידי סמירה ואמרה
 איני שותה לרבי אליעזר אין לה
 תמונה לרבי יהושע יש לה תמונה
 שאינה נלקחת עליו ואם מכרה לאחר
 תמונה קנה. ואם חופס ממונו של
 זה כדי תמונה היה הוא שלו לקדש
 זו את האשם ולרבי אליעזר הוה
 גזל ולא קדש: **מאין היו מורדין.**
 ידע אי זו עיר קרובה אל המלל:
מטבור. ואחותה שקרובה לגטורו
 יגור. אם הנהיגה אשה ההרבה

לחוטמו: ר' עקיבא אומר מחוטמו. ובמסכת סוטה [מה:] מפרש טעם
מקום שנעשה חלל. והיינו מלאכה דקמה חלל מן האוכל דקמשרה הה
נעננה ערופה אינה מקודשת ואם מדרד וקן ממרה וסבירו ויז"ה
בה וזו אינה עננה ומקדשין בה ולומר בה איפכל: אלו טערה עולמית.
מקום הבוהן נותן דם האדם וטערה ליכנס למקדש ולאכול קודש דהיינו
בסיפרא) וליף לה מקראי בפשט שבה. ואם נתקן וקן ממרה ואל
ממרה הוא גול וזו מקדשין בו אלא ולרנן מקודשת: מוץ מים עשר מפר
מרו. סיכריי שהחייב במשבר דגמרה מלאכה הלך מקדש מפר מחי
לא היו עושים ציורין לעשרה דלקט שבה ופאה פטורין מן המשבר:
בטעיו. ואם עני וטל כד פאה משתנה לר' יוחנן שאל לא היה
הגוים וד' בדריס במסכת עדיות (פ' אה פסנ') שיהא אומר כללנו
מפי מה לא חורחה בהם אלא לו איז שמעתי מפי המרוצים והם
אזה שמעת מפי היחיד וכו': על קיטיו. שקיעה לאשור אל מ

מרחו מעשר וזמן לו. ואפילו למאן דאית ליה ברירה כל זמן
שלא הפריש פיהא ולא ברירה היה הכל שלו ונחמידי הכל
במעשר ושוב לא יפטר ואית' תרומה נמי לתני שחורם וזמן לו
וית' לתרומה בלאו הכי יפריש העני דכל פיהא חייבת בתרומה חדא

דלס כן הרי הוה מקדים מעשר לתרומה גדולה ועוד דמתן במסכת תרומות פ"ק (מ"ה) אין תרומין מן הלקט מן השבחה ומן הפיאסה ו"מ דלדיה לא תני תורס דלפילוי הפקיד לאחר מירות פטור מן התרומה (דמתן במסכת מעשרות פ' שלשה מינין) פירות מותרין כשדה כמנאסין אסורים משום גזל מפירות מותרין בין כך בין כך חייבין במעשר ושטורים מן התרומה ולימא דצירוש' מפרש דלדיה פטורים מן התרומה לפי שאי אפשר לגרוס שמתקד אלא אם כן נתרמה ממנו תרומה גדולה לפיכך אין קציר לתרום כשנאל פירות דמתמאחא הופרשה מהס תרומה גדולה ונראה לפרש דמשום דתרומה דכר מעט לא חש להזכיר:

רדתיא סר' אליעזר
צינורא של הקדש
לפרדותה ריבות זה
מאכל נדמה מנחה

קניניו מחוץ. היינו דוקא קודם
שנמסקה המגילה אבל
לאחר מכן אין יכול למחול:
מסית

א דרבי אליעזר ור' יהושע דתנן "המקנא לאשתו
 י שנים ומשקה על פי עד אחד או על פי עצמו ר'
 פי שנים ומשקה על פי שנים עריפת עגלה בפלוגתא
 נבא דתנן " מאין היו מודדין רבי אליעזר אומר
 יומר "מחוטמו ר' אליעזר בן יעקב אומר ממקום
 מחרת מצורע בפלוגתא דר' שמעון ורבנן דתנן
 גל און ימנית אין לו טהרה עולמית ר' אליעזר אומר
 רבי שמעון אומר "נותן על של שמאל ויוצא בשערך
 י דתנן "שני שלבין לקט שלשה אין לקט שכהה שני
 יטן שכהה ועל כולן ב"ש אומרים שלש לעני וארבע
 גתא דר' ישמעאל ורבנן "דתנן "מצות פיאה להפריש
 מן הקמה יפריש מן העומרין לא הפריש מן העומרין
 א מירחו מירחו מעשר ונותן לו משום רבי ישמעאל
 יעסה: ג' בתי דינין וכו': אמר רב כהנא הוא אומר מפי
 פי השמועה אינו נהרג הוא אומר כך הוא בעיני והן
 אינו נהרג וכל שכן הוא אומר מפי השמועה והן
 אינו נהרג עד שיאמר כך הוא בעיני ופי אומרים מפי
 הרגו את עקביא בן מהללאל ור' אלעזר אומר "אפילו
 ה והן אומרים כך הוא בעינינו נהרג כדי שלא ירבו
 תאמר מפני מה לא הרגו את עקביא בן מהללאל מפני
 שהה תנן כך דרשתי וכך דרשו חבירי כך למדתי וכך
 הוא אמר מפי השמועה והם אומרים כך הוא בעינינו לא
 י והם אומרים מפי השמועה ת"ש "דאמר רבי יאשיה
 רא מאנשי ירושלים "בעל שמחל על קניינו קנינו מחול
 בן

אמר סבר עיקר חיותה באפיה ומר סבר עיקר חיותה בטבורה:
לחם אויף על אויזר חלל רשעים (יחזקאל סא). וכן (קידושין ט): המדש
והביאו אליו עגלה ואלו עגלה מל' עגלה ואלו עגלה ואין מקדשין
בעין קרד דמביי דמלחמין בנגמר הדין (נפחיה ט): **סוּת עַל מַקְוֵה**.
ודותו כרת: **שֶׁל אֵינָן לָקֵט**. שאין דרך להפקידן: **שֶׁלֶש אֵינָן שָׂחָה**.
אף שלשה שחאה ובה עני ונטלן ובה בעל הבית ונטלן היינו לוקן
מן הקסא. דמביי תכלה (בן אלה הגז לפניהם וכן יקלרובה:
אם הכרי מכל מעשרותיו ויורא לו) אלא הפסחא שאילו הפסחא
אף מפרשי **מן טעיסא**. אם טמאה ונשא ות"ק טמאה פטור דקרייה
גול דרבנן הוי גול: **עַקְבִּין כִּסּוּסָא**. נחלק על חכמים בלשון
מן מיתמא מזור כד' דברים שתייה אומר אמר לו אלא ואמא
מעו מפי המדברים הם עמדו בשמועתן ואני עמדתי בשמועתי אבל
מתי ע' פלוני: קיטיו מחול. ואם פלוני אינה נאסרת עליו:

עין משפט
גר מצוה

[illegible]

תורה אור השלם

1. כי יפלא ממך דבר
למשפט בין דם לדם בין
דון לדון ובין נגע לנגע
דברי ריבת בשעריך
וקמת ועלית אל המקום
אשר יבחר יי אלהיך
ברם יז ח
2. אך כל חרם אשר
יחרם איש לוי מכל אשר
לו מאדם ובהמה
ומשרדה אחתיו לא ימכר
ולא ינאכל כל חרם קדש
קרשים הוא לוי

ויקרא בו כח
3. והיה השדה בצאתו
ביבל קדש לוי כשדה
החרם לבקן תהיה
אחות: ויקרא בו כא